

учини истината Божиѣ, и ще положишъ подъ краката си неправдата, която претърпявашъ съ толкова въздишания болѣзни и душевни. Твоето сърдце ще бжде смѣло и здраво, твоето слънце ще блѣсти, и не ви исчезне месечината, и звѣздите ще додѣтъ на горизонтътъ ти на твоята свѣтлина. Нощта ще ви бжде свѣтла и тиха, защото ти ще изгубишъ Латинската мѣдрость, и ще видишъ нейната мѣдрость смиренна и падающа съ душевна окърбъ, за да пѣе пѣсень наедно съ тебѣ на каде Истокъ, въ когото ѣ моето жилище.— Аминъ.

ГЛАВА V.

После слушамъ да говори непознатия гласъ тия речи: О Тѣ който си най-първий! и най-последний, тръси бжмъ Югъ рабътъ Господень. И като глѣдахъ това, видѣхъ градъ голѣмъ, нови побѣди, ново огромно владѣние, И ето че единъ